

Op de zogenaamde Israël-zondag hebben we stilgestaan bij Klaagliederen 3: Goed is het in stilte te hopen op de Heer. We zongen Psalm 33:8, 62:4, 123:1, Psalmen Nu 130, Opwekking 679, 695, 717, en EL 300.

“Gespannen. Wachten. Niemand zei iets. We hadden nog nooit zo bij elkaar gezeten. Maar we overwonnen de seconden en de minuten, waarin men anders misschien zuchtend het ene been over het andere zou slaan, van zithouding zou verandering of de keel zou schrapen, zoals mensen dat in de kerk of tijdens een concert altijd doen. Wij zwegen. Minutenlang.

En toen werd het zwijgen ineens stil. En vanuit die stilte werd er aan ons getrokken. Het was niet meer het wachten van mijn broertje en zusje tot ik nog iets ging zeggen. Ze wachtten niet. Ik wachtte ook niet meer op hen, maar vanuit de stilte groeide een rust. Een rustig geduld. Het was niet meer ons wachten. Het was dat van *hem*.” (uit *Mintijteer* van Esther Maria Magnis)

Bij heftige gebeurtenissen val je soms stil. Jeremia beschrijft de val van Jeruzalem en alle gruwelijke taferelen die daar bij horen. Voor een jood stort mét Jeruzalem de hele wereld in. Het lijkt of God het opzettelijk laat gebeuren. Je kunt dan God aanklagen. Maar beter je eigen aandeel in het verhaal, zegt Jeremia. (3:39) Nog beter: stil worden. Daarvoor kiezen. Al overvalt het je ook.

Het kan gebeuren dat de stilte niet per se ongemakkelijk aanvoelt. In de stilte is God.

Als je stil wordt, hoor je meer.

Er komt ruimte voor datgene waar je vaak aan voorbij praat en raast en klaagt. Om je heen de storm. In het oog van de storm de stilte.

In de stilte hoort Jeremia de mooiste dingen van God. *Het zijn de genadebewijzen van de Heer dat het niet met ons gedaan is. Groot is uw trouw! Niet voor eeuwig verwerpt Hij, niet van harte verdrukt Hij de mensenkinderen* (3:22-33). Opmerkelijk te midden van de Klaagliederen! Dankzij de stilte.

Voorzichtig komt er iets van hoop: ik geef de hoop niet op (21), al mijn hoop is op hem gevestigd (24), goed is het in stilte te hopen (26), misschien is er hoop (29). Hoop is zijn zuiverst, als er maar een klein beetje is. Want hoop die gezien wordt is geen hoop (Rom.8). Jeruzalem t.t.v. Jeremia vestigde zijn hoop op Egypte. Het huidige Jeruzalem hoopt op Amerika. En op wapens.

Psalm 130 zingt:

Uit de diepten roep ik U, Heer mijn God.

Israël, hoop op de HEER, hoop op God.

Want hij heeft zich aan jou verbonden.

Hij verlost je van je zonden.

Hij maakt vrij. Hij maakt jou vrij!

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Makkelijk praten: dat Jeruzalem niet op wapens moet hopen maar op de Heer. Reageer.
2. Wie van de kring bidt weleens voor Jeruzalem? En wat dan?
3. Als je stil wordt, hoor je meer.
Maar je weet natuurlijk niet zeker of je dan iets van Gód hoort. Reageer.
4. Iemand zegt: ik ben veel te onrustig om af en toe stil te worden. Reageer.
5. Praat eens door over Klaagliederen 3:39.
6. Voor wie meer wil:
 - wat was nu precies de achtergrond van Klaagliederen 3?
 - bekijk eens een Psalm of Lied waarin de stilte wordt genoemd. Wat kun je daarmee?
 - wie kent het boekje van Esther Maria Magnis?